

[Enggaard.]

ning af en enkelt finger med alle de vanskeligheder, som dette medfører for en samlet koordinering af planlægningen i hele hovedstadsregionen. Efter venstres opfattelse hører planlægningen sammen i hele det område, som udgøres af Københavns amt, Frederiksborg amt, Gl. Roskilde amt og de to centralkommuner. Det går efter vor mening ikke an, at den ene finger i planen ikke er nøje koordineret med det, som foregår i de øvrige.

Tilkomsten af Urbanplanen på Vestamager kan f. eks. ikke undgå at influere meget på det, der skal foregå i Køge Bugt-området, både trafikalt og erhvervsmæssigt, ligesom det ændrer mange forudsætninger for udbygningstakten i området. Selv om der sker en meget væsentlig tilvækst i hovedstadsregionen i disse år, er det naturligvis ikke uden konsekvenser, at der påtænkes byggeri på Amager for 100.000 eller 150.000 nye indbyggere.

Jeg forstår meget vel, at de kommuner, der i disse år har brugt mange kræfter på en planlægning af deres arealer i Køge Bugt-området for at skabe det bedst mulige fremtidssamfund, de kan komme i tvivl, om der nu også vil være befolkning nok til at leve op til prognoserne, og om der nu også kan blive kapital og arbejdskraft nok til at bære en vældig vækst både på Amager og i Køge Bugt-området og også i de andre fingre samtidig. Jeg finder, at de kommuner, der meget beredvilligt og tillidsfuldt er gået ind i det kolossale arbejde, som det er at ændre området fra åbent land til bysamfund med 150.000 indbyggere, også har et rimeligt krav på, at man fra statens side lever op til de forudsætninger, som har været stillet op for dem.

Den sværeste hindring for udviklingen i området har været kreditstramningen i de sidste år. Den har ikke mindst ramt kommunernes anlægsarbejder, også de helt nødvendige byggemodningsopgaver, som bør gå forud for bebyggelse med boliger og virksomheder. Ikke mindst de små kommuner i området har måttet slide mange trappe hos mange forskellige långivere for at kunne gennemføre det, der var forudsat i planlægningen af området; det ved både indenrigsministeren og boligministeren me-

get vel efter de mange besøg, der har været aflagt vedrørende dette spørgsmål.

En anden side af sagen er den bremsning af statens anlægsarbejder i området, som også fru Lis Groes var inde på. Denne bremsning har været nødvendig som følge af rigets finansielle stilling, men den har forsinket navnlig trafik anlæggene stærkt, sådan at planerne for bygning af S-banen og vestmotorvejen nu er stærk forhalet.

Det har gjort et betydeligt indtryk på mig, at flere ordførere ved behandlingen for 5 år siden udtrykte deres glæde over, at man nu for første gang havde en mulighed for at få bygget trafik anlæggene, før befolkningen flyttede ind i området. Vestmotorvejen skulle være den stærke ryggrad i afviklingen af biltrafikken, ligesom S-banen skulle være det for den del af den kollektive trafik. I dag må vi konstatere, at S-banen er forsinket selv til den foreløbige endestation i Vallensbæk, og at man vel først nu er gået i gang med ekspropriationerne til motorvejen langs Køge Bugt. Derimod er vejen vidt fremme længere sydpå i Præstø amt, hvor den kun mangler belægning, og sådan vil den nu få lov til at ligge i de år, der vil gå, indtil den mellem-liggende strækning engang bliver færdig. Dette må ikke opfattes som en kritik af boligministeren og den planlægning, han er ansvarlig for, adressaten er snarere trafikministeren; men uanset dette er det beklageligt, at vejen ikke er gjort færdig fra en ende af, sådan at de skete investeringer kan finde udnyttelse efterhånden. Trafikbetjeningen i området er stærkt præget af, at motorvejen mangler, og det er formentlig kun et tidsspørgsmål, før trafikpropper er almindelige også på hverdage.

Netop på baggrund af, at loven er en forsøgslovgivning, mener jeg det rigtigst, at der nu ved en grundig behandling i et udvalg kan gives folketinget oplysning om de erfaringer, der er indvundet i de foreløbne 5 år, ligesom den bebudede dispositionsplan og tidsfølgeplan for området formentlig må kunne diskuteres i udvalget, så vi kan få et indtryk af planlægningsens omfang og fremskridt. Jeg mener endvidere, at det er af afgørende vigtighed, at vi kan drøfte spørgsmålet om, hvordan vi kan sikre den størst mulige byggemodning i